

og Undervisningsministeriet, at de skulle hde lidt mere for Djet, end der strengt taget er finansielt nødvendigt for et Land som vort. Jeg skal indrømme, at der under disse Omstændigheder maa være nogen Plads til Udvidelse af Bygningen, og at det vil være økonomisk ubelødig, hvis man, naar en Udvidelse forestaar, saa skal være nødt til at købe en tilkøbende Grund i dyre Domme, eller maaste være nødsaget til at flytte det helt — vi ere jo omtrent ved at være paa det Punkt med Hensyn til Universitetsbiblioteket, fordi man ikke har forudsat en saa stærk Udvidelse deraf, som sket — men man kan dog gaa en Mellemvej. For at bevare saa megen Grund, at man har Plads til en kommende Udvidelse, er det jo muligt, at man kan nøjes med en noget mindre Grund end den, den ærede Minister har beregnet. Jeg har ikke Planerne til Stede i Deblifiket, men saa vidt jeg kender til dem, ere de beregnede saa rigeligt, at de kunne indfrantes noget, og at der alligevel kan blive Plads til en Udvidelse. — Endnu har jeg to Punkter at omtale angaaende Frederiks Hospital, et Punkt, som den højtærede Minister ikke har omtalt, og et, som jeg har glemt at omtale. Jeg har glemt at omtale en Bemærkning, som staar i Betænkningen, og som gaar ud paa, at man ikke vil nægte et Beløb, der er forlangt til Sygeplejen, som nu er en hel Del dyrere ude paa Hospitalet, end den før har været. Man vil selvfølgelig ikke lægge Hindringer i Vejen for, at de hyge undergives en saa god Pleje som mulig, men man synes, og med fuld Høje forekommer det mig, at ønske, at den højtærede Minister i Tinget havde forlangt en Bevilling til en saa kostbar Foranstaltning, der vil koste 20,000 Kr. om Aaret, inden den er gennemført for Hospitalets Bedkommende. Det var denne Bemærkning, jeg havde glemt. Den højtærede Minister har derimod ikke omtalt, hvilken Stilling han indtager til det andet Punkt, som staar paa samme Sted, nemlig om Betalingen for udenbys Patienter paa Hospitalet, et Punkt, som jeg tillod mig at omtale i Gaar. Det vilde rigtignok her glæde mig meget at høre den ærede Ministers Mening om, hvorvidt vi stakkels Provinsbeboere stadig skulle vedblive at erlægge dobbelt Betaling, naar en ulykkelig Skæbne fører os derind.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scavenius): Den ærede Ordfører har ganske Ret, jeg glemte at omtale dette Punkt, men det er ikke saa

let at faa afgjort, som den ærede Ordfører synes at mene. Hvis vi virkelig vilde lade alle erlægge den samme lave Betaling, som Kjøbenhavns Beboere nu give paa Frederiks Hospital, er jeg bange for, at Følgen deraf vilde være, at Tilstrømningen vilde blive alt for stor. Det er den væsentligste Grund, hvorfor man har ment, at man maatte holde Priser med Kommnehospitalet, for ikke at faa alle hyge ude fra Provinserne strømmende ind paa Frederiks Hospital, og at gaa den anden Vej, at forhøje Betalingen for alle, det vilde dog være Uret mod den kjøbenhavnske Befolkning, thi endstønt ganske vist Frederiks Hospital er Statens, og Udgangen dertil er saavel for Provinsenes som for Kjøbenhavns Beboere, saa kan man dog ikke ganske og aldeles se bort fra den historiske Oprindelse til dette Hospital, ifølge hvilken det af Kong Frederik V er foræret til Kjøbenhavns Beboere, og det er først senere, at Udgangen er aabnet ogsaa for Provinsbeboere. Jeg venter vel, at man om dette Punkt, som om flere andre Punkter, hvad Frederiks Hospital angaar, kan blive enig med det høje Ting, naar en Gang Frederiks Hospital er blevet flyttet og der derefter bliver vedtaget, hvad der saa maa vedtages: en Lov om hele Frederiks Hospitals Stilling, om dets Lønningsforhold, økonomiske Forhold etc. etc., om den Indflydelse, Repræsentationen skal have paa Bevillingerne o. s. v. o. s. v.; thi for Øjeblikket er jo Stillingen noget anormal, idet paa den ene Side har Administrationen næsten Hals- og Haandsret over Hospitalet, og paa den anden Side ejer den dog ikke Midler nok til, at det kan staa paa egne Ben, men maa Nar for Nar komme og bede om større Bevillinger til Hospitalet. Men alt dette kommer man nok ud over, naar man kommer ud over det, det navnlig kommer an paa, og hvad det kommer an paa er, at saa Frederiks Hospital i en til den nuværende Lægevidenskab svarende Tilstand. Det er det nemlig ikke nu, desværre. Jeg skal med det samme gøre endnu en lille Bemærkning om Provinsarkivet. Jeg kan ganske vist ikke opgive, hvorlænge et Provinsarkiv, bygget af samme Størrelse som det i Viborg, vil kunne holde ud, inden man bliver nødt til at bygge et nyt; men da det Arkiv, der er paatænkt bygget, skulde være $\frac{1}{3}$ større, saa vil man kunne tænke sig, at det ikke vil kunne være saa overordentlig længe, og hvad den Plads angaar, som der maa indrømmes til Arkivets Bygning, saa er den just beregnet saaledes, at man en Gang i Tid en kunde bygge en Bygning affurat tilsvarende ved Siden af